Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρχ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας δσάκις ὑποπέση εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Γ. Μ α ρ ι ά ν α ν. Ἐκ τῶν ποιημάτων σας καλὸ τὸ «Δ υ ὸ Μ ά τ ι α σ τ ὸ Σ τ ε ν ὸ», ἀν κι' ἐπηρεασμένο ἀπ' τὰ σχετικὰ λαϊκὰ τραγούδια τοῦ Ἀττίκ. Μολαταῦτα τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ, διορθώνοντας μόνον τὴν ἀπαισίαν ρίμαν «Ἐ τ ο ι ο ς—Α ἴ τ ι ο ς» !... Ἰδού :

Σὲ μιὰ ἀπόμερη γωνιά, μέσα σὲ μιὰ ταβέρνα,
στὸ γιοματάρι προσπαθῶ τὸ πόνο μου νὰ σβύσω,
κι' ὅλο φωνάζω : (κάπελα, φέρνε κρασὶ καὶ κέρνα)
γιατί ἐπάνω στὸ πιοτὸ θαρρῶ θὰ λησμονήσω.

Πίνω καὶ γίνουμαι στουπὶ καὶ τὸ ὑπόγειο ἀφίνω
καὶ μές στοὺς δρόμους τριγυρνῶ σκυφτὸς ἀπὸ τὴ ζάλη,
κι' ἀκούω τὰ παράθυρα πάντα τὸ ἴδιο κεῖνο :
(Νάτος καὶ σήμερα ὁ μπεκρῆς ἐδῶ μᾶς ἦρθε πάλι).

Ἀφίστε με γειτόνισες μὲ τὸ κρυφό μου πόνο,
μὴ μὲ φωνάζετε μπεκρῆ, εἶν' ἀδικιὰ μεγάλη,
γιὰ γοῦστο μέσ' στὸ ταβερνεῖο τὰ νειάτα μου δὲ λυώνω,
κάποιο μεράκι μ' ἔσπρωξε κι' ἦρθα σ' αὐτὸ τὸ χάλι.

Κι' ἂν θέλετε νὰ μάθετε, για-
(τί ὅταν μεθύσω,
στὴ γειτονιά σας ἔρχουμαι
(καὶ τραγουδῶ κλαμμένα,
ἔρχουμαι δῶ γιατ' ἔτυχε πι-
(στὰ νὰ ἀγαπήσω
δυὸ μάτια μέσα στὸ στενὸ γλυ-
(κὰ κι' ἀγαπημένα.

Φ ρ ε ν ο π α θ ῆ, Ἀγίαν Ἐλεούσαν. Δὲν καταλαβαίνουμε τίποτε. Μᾶς στείλατε ἕνα κομμάτι πετσὶ μ' ἕνα χαρτὶ πάνω κολλημένο ! Καὶ στὸ χαρτὶ γράφετε γιὰ «φύντιαι καὶ «καλαπύδιαι»!... Τί σημαίνουν αὐτά ; Πάλι καλὰ ὅμως ποὺ δὲν στέλνετε καὶ σεῖς ποίημα, ὅπως... τόσοι ἑκτὸς τῶν ἀούλων τρελλοί ! Γ. Α., Λεκανιά. Λόγια, λόγια, λόγια ! Ἄλλο πρᾶμα ἡ τέχνη κι' ἄλλο ἡ καθημερινὴ μανούβρα τῆς δουλειᾶς. Μὲ δυνῆθῆ τέχνη μόνον δὲν ζῆ κανένας στὴν Ἑλλάδα, ἀγαπητέ, ἀγνωστε φίλε. Ἔπρεπε νὰ τὸ ξέρετε αὐτὸ καὶ νὰ μὴν ὀλιγῆτε τὸν... κάπ., κάπ. Α ἴ ο λ ο ν, Ἐνταῦθα. Ἂν ἐλήφθη σᾶς ἀπαντήσαμε ἤδη. Η. Δ. Β ο ύ ν ι ο ν, Πάτρας. Εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὴν πληροφορίαν σας συγτηκός μὲ τὸ ἀριστούργημα τοῦ ντ' Ἀνζερ. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὴν ἐπιστολή σας :

«Ἡ Ἐλληνοποῦλα τοῦ μεγάλου Γάλλου γλύπτου Δαυΐδ ντ' Ἀνζερ, ἡ στηθεῖσα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μάρκου Μπότσαρη στὸ Μεσολόγγι βρίσκεται ἤδη τοποθετημένη στὸ «Μουσεῖο τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος» ἐν Ἀθήναις, στὸν δυτικὸ διάδρομο».

Ν. Σ μ α ῆ λ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποιηματάκι σας, ὄχι ἐπιτυχημένο. Ἀ ρ ρ ο υ Ν., Πειραιά. Τὸ διηγηματάκι σας ὄχι κακό. Μὴ δημοσιεύσιμο φυσικὰ γιὰ διάφορες ἀτέλειές του, μὰ καὶ μὲ ἀρετὲς ὄχι ὀλίγες. Δείχνει τέλος πως θὰ γράψετε καλύτερα στὸ μέλλον. Εἴσθε ὅμως μόνον 15 ἐτῶν ; Εἶνε προϊὸν τόσο μικρῆς ἡλικίας ; Πολὺ θὰ θέλαμε νὰ τὸ μάθουμε. Γράψτε μας. Μ ι λ τ. Π α π α ϊ ω ά ν ν ο υ, Ἀλιέβρι. Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Πολὺ κοινό. Ι. Ο ἰ κ ο ν ό μ ο υ, Ἐνταῦθα. Ἔχετε δίκηο. Αὐτὸ εἶνε, ὡς ἐξηγεῖ παραπάνω κ. ὁ κ. Βούνιος ἀπὸ τὰς Πάτρας. Ἀ ρ. Κ α λ α μ π α λ ί κ η ν, Ἐνταῦθα. Ὄχι πετυχημένο τὸ πεζογράφημά σας. Β. Π. Τὸ ποίημά σας «Α γ ά π ε ς» ἀρκετὰ καλὸ καὶ τὸ δημοσιεύουμε εὐχαρίστως.

"Ολα τριγύρω ἀνθίζουν. Στὴν καρδιά μου
Νοιώθω ν' ἀνθίζῃ ἡ ἐλπίδα ἡ χαμένη.
Κελαϊδισμα πουλιῶν ἀκούω σιμά μου,
καὶ τραγουδῶ μαζύ τους τὴ χαρά μου,
Κάτω ἀπ' τὴ 'μυγδαλιὰ τὴν ἀνθισμένη.

Μικρὴ πεταλουδίτσα φτερουγίζει
Γύρω ἀπὸ τριαντάφυλλο ἀνοιγμένο.
Καὶ τὴν ψυχή μου μέσα πλημμυρίζει,
καινούργια ἀγάπη, καὶ στὰ χείλη ἀνθίζει,
Χαμόγελο γλυκό, εὐτυχισμένο...

Μὰ ξάφνου ἀκούω μὲ καρδιὰ σφιγμένη
τοῦ γκιώνη τὸν λυπητερὸ τὸν τόνο·
ὅλα τριγύρω σβύνουνε καὶ μόνο,
Μέσα μου νοιώθω τὸν παλιὸ τὸν πόνο,
γιὰ μιὰ ἀγάπη που λησμονημένη...

Χ α μ ό γ ε λ ο τ ο ῦ Π ό ν ο υ, Πειραιεῦ. Τὸ τραγουδάκι σας ὄχι ἐπιτυχές, δυστυχῶς. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Στεῖλτε τίποτε πιὸ καλό. Καὶ διαβάζετε ποίησι. Θέλετε νὰ σᾶς ὑποδείξουμε ποιητάς ; Δ. Δ ε λ ο ύ δ η, Ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τοὺς στίχους σας. Οἱ εὐθυμοι πιὸ καλοὶ ἀπ' τοὺς ἄλλους. Γί' αὐτὸ ὁ κ. ἀρχισυντάκτης στὸν ὁποῖο ἀπευθύνεσθε, σᾶς συνιστᾶ νὰ καλλιεργήσετε τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ποιήσεως καὶ νὰ τοῦ στείλετε καὶ τίποτε ἄλλο. Περιμένουμε...

Λ ο ύ η ν, Ἐνταῦθα. Ἰδοὺ καὶ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖο... σπαρακτικὸ ποίημά σας :

Θυμᾶσαι ποῦ σὲ κράταγα ἀπ' τὸ χέρι
καὶ μοῦ ἔλεγες ἐσὺ «Πάντα καρτέρι»
μὰ πέρασε ἔκτοτε πολὺ χρόνος
καὶ πάντα μοῦ μεγάλωνε ὁ πόνος.

Κάνεις πῶς δὲν θυμᾶσαι ἴσως τάχα
πῶς μ' εἶχες εἴπῃ κάποτε «Μονάχα
σένα μόνο θὰ λατρεύω, λατρεύω
καὶ γιὰ αὐτὸ κάποτε σὲ παιδεύω».

Μὴν νομίζεις πῶς μπορῶ νὰ γράφω
διότι τώρα πλησιάζω στὸν τάφο
καὶ ἔκανα ἕνα μεγάλο λάθος
π' ἄφησα καὶ μὲ κυρίευσε τὸ πάθος.

Ὁ πόνος μου εἶνε πολὺ μεγάλος
διότι αὐτὴν τὴν γλεντᾶ κάποιος ἄλλος
καὶ βγαίνει ἔξω μὲ γδυτοὺς τοὺς ὤμους
καὶ γυρίζει σὰν Μαγδαληνὴ (στοὺς δρόμους.

Πρέπει τὸ κακὸ αὐτὸ νὰ τε-(λειώση
διότι ἴσως κάποτε μᾶς λυώσῃ
διὰ αὐτὸ τὸν πόλισμαν λαμ-(βάνω
καὶ εὐθὺς στὸ τμῆμα τὴν τρα-(βάω.

Διὰ μένα ἡ ἀγάπη της κοι-(μήθη
δὲν θέλω νὰ μοῦ πάλλουνε τὰ (στήθη
καὶ ἡ ἄλλοτε γι' αὐτὴ λακτάρα
μετεβλήθη τώρα σὲ κατάρα !...

Δ ό ν Β ό ρ ε ο, Βόλον. Ὄχι χρήσιμα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Δ ι ψ α σ μ έ ν η ν Κ α ρ δ ι ά ν, Κάλυμνον. Σας εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ τόσο θερμὰ κι' ἔνθουσιῶδη ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου» λόγια σας. Τὸ ποίημα μετρικῶς ἀνεπιτυχές... Τὸ πεζογράφημά σας γραμμένο σὲ γλῶσσα μικτή. Ἡ λ ί α ν Γ ι α ν ν α κ ό π ο υ λ ο ν, Ἀγίαν Παρασκευὴν (Χαλανδρίου). Καὶ τὸ δικό σας διήγημα γραμμένο σὲ γλῶσσα μικτὴ καὶ ἀντιλογοτεχνική. Ἐπίσης ἐπεκτείνεται πολὺ σὲ λεπτομέρειες ποὺ καλύτερα θὰ ἦταν νὰ λείπουν. Π. Χ ε ι λ ι α κ έ α ν, Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας ὄχι καὶ τόσον ἀνεπιτυχῆ. Ἂν εἶχαν κάπως καλύτερη στιχουργία καὶ λίνη πρωτοτυπία ἀκόμα θὰ ἦσαν δημοσιεύσιμα. Δ ή μ. Σ τ α μ., Πειραιᾶ. Τὸ διήγημά σας ἀνεπιτυχές. Ἀπὸ τὴν πρώτη-πρώτη κιόλας φράσι του ἀρχίζει μὲ μαργαρίτας. Λέτε δηλαδὴ : «ἡ νύκτα ἀπ' ἐξῶ ἦτο θυελλώδης καὶ... σ ε λ η ν ό φ ω τ ο ς», ἀντὶ σεληνοφώτιστος ! Μὴ γράφετε ἄλλοτε μὲ μολύβι. Γ ι ῶ ρ γ ο υ Γ ι α ν ν ο υ λ ἀ λ ε ἡ ν, Μυτιλήνην. Τὰ ποιήματά σας ἀνεπιτυχῆ στιχουργικῶς. Ἐπίσης καὶ τὸ πεζογράφημα ἀνεπιτυχές. Σᾶς ἐγράψαμε ταχυδρομικῶς. Κ α τ ἰ ν α Κ ό ρ τ ζ α ν, Τρίπολιν. Τὸ ποίημά σας πολὺ συγκινημένο. Μόνο ἡ στιχουργία του ὑστερεῖ. Ἀ ν α σ τ α σ ί α ν Δ ι ά μ α ν τ ί δ ο υ, Πειραιά. Ὄχι χρήσιμα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Θ ἀ ν ο ν Ἀ θ ἀ ν α τ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας γεμᾶτο πολυλογία. Ἕνα ποίημα πρέπει νὰ εἶνε ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ πυκνὸ καὶ νὰ κλείνη μέσα σὲ λίγους στίχους πολλὲς καὶ μεγάλες ἔννοιες.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

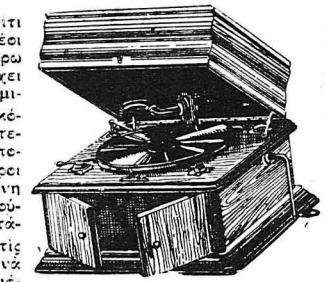

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαϊεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μεναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στὰ Ἀρσακείου 12. Πειραιεὺς : Φίλωνος 48
ΣΕΣΥΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγα Φερραίου 84.
ΒΟΛΟΣ : Ἑρμοῦ 111.